

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики

Кафедра міжнародної журналістики

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему:

Двомовний інстаграм-проект про українські культурні організації 1920-30-х років та їхніх діячів: створення контенту та візуальної частини

Здобувачки (-а) IV курсу
групи МЖб-2-21-4.0д
ступеня вищої освіти «бакалавр»
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.05 Міжнародна
журналістика
Петрашевич Вікторії Леонідівни

Використання чужих ідей, результатів і
текстів мають посилання на відповідне
джерело

Науковий керівник: Бут К.О., викладач
кафедри міжнародної журналістики

_____ (підпис студента)

_____ (ініціали, прізвище)

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Допускаю до захисту перед ЕК

Голова комісії

_____ В.І. Терешук
завідувач кафедри
міжнародної журналістики

_____ (підпис)

_____ (ініціали, прізвище)

Члени комісії

_____ (підпис)

_____ (ініціали, прізвище)

_____ (підпис)

_____ (ініціали, прізвище)

_____ (підпис)

_____ (ініціали, прізвище)

м. Київ — 2025 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ І ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ РОБОТИ УКРАЇНСЬКИХ КУЛЬТУРНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ 1920-30-Х РОКІВ ТА ЇХНІХ ДІЯЧІВ.....	6
1.1 Стан наукової розробки проблеми та джерельна база	6
1.2 Історія розвитку культурних організацій в Україні 1920-30-х років.....	7
1.3 Поняття та роль медіа у популяризації культурної спадщини: сучасні тенденції роботи соцмереж та блогів.....	9
1.4. Аналіз цільової аудиторії та сфера застосування проєкту.....	11
РОЗДІЛ ІІ СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОЄКТУ ДВОМОВНОГО ІНСТАГРАМ- ПРОЄКТУ «erased.ua».....	13
2.1. Обґрунтування інформаційного двомовного проєкту.....	13
2.2. Структура проєкту	15
2.3. Жанри, рубрики та особливості створення контенту в Instagram.....	16
2.4 Зображальний матеріал та особливості оформлення	21
2.5 Особливості цільової аудиторії та стратегії ефективної взаємодії	23
РОЗДІЛ ІІІ	245
3.1 Технічний супровід реалізації двомовного інстаграм-проєкту.....	25
3.2 Перспективи розвитку проєкту в контексті міжнародної аудиторії.....	28
ВИСНОВКИ	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	34
ДОКУМЕНТАЦІЯ.....	37
АНОТАЦІЯ.....	47
ANNOTATION	49

ВСТУП

Актуальність дослідження.

Значення соціальних мереж у сучасному суспільстві постійно зростає, особливо як засобу збереження і поширення історичного та культурного контенту. На цьому тлі поєднання цифрових платформ, таких як Instagram, із академічною історичною освітою стає все більш актуальним. Насамперед в епоху інформаційного перевантаження та браку часу, необхідним є розвиток нових форматів, які представляють історичні знання у доступний і візуально привабливий спосіб.

XX століття було часом глибоких культурних, політичних і соціальних потрясінь в Україні. 1920-1930-ті роки вважаються періодом значного культурного розквіту, який характеризується діяльністю видатних культурних організацій та особистостей, які намагалися просувати культурну ідентичність та національні форми самовираження, незважаючи на цензуру та репресії. Однак ця епоха маловідома за межами академічного світу.

Тому двомовний Instagram-проект, присвячений цій темі, є не лише внеском у популяризацію історії української культури, а й спробою сприяти міжкультурному порозумінню. Використання англійської мови має на меті охопити як українську, так і міжнародну аудиторію та посилити інтерес до української історії, літератури та мистецтва.

Дослідження також показує, як нові цифрові формати та соціальні медіа можуть бути використані в культурній освіті. Воно сприяє розумінню того, як візуальна комунікація, сторітелінг та інтерактивний контент можуть допомогти оживити історичні знання – особливо в контексті політичних конфліктів і пошуку культурної ідентичності. У час, коли Україна знову опинилася в центрі світової уваги, звернення до свого культурного минулого стає важливим актом самоствердження та міжнародного позиціонування.

Мета бакалаврської роботи – зробити культурну спадщину України 1920-30-х років видимою – зокрема, через презентацію важливих культурних організацій та їхніх центральних постатей через авторський проект «erased.ua».

Завдання дослідження:

- Аналіз українських культурних організацій 1920-30-х років та їхньої ролі у розвитку літератури, мистецтва, освіти та громадського життя.

- Вивчення біографій окремих діячів цих організацій та їхнього внеску у формування культурної ідентичності в Україні.

- Створення двомовного авторського проєкту «erased.ua» з метою підготовки ключового контенту про ці організації та постаті візуально та змістовно.

Об’єкт дослідження – українські культурні організації 1920-30-х років та їхні діячі.

Предмет дослідження – культурна діяльність цих організацій, їхнє суспільне значення та творчість окремих діячів, а також сприйняття цих особистостей і творчих колективів глобальною аудиторією через авторський двомовний медіа-проєкт «erased.ua».

У роботі над дипломною роботою були використані такі **методи дослідження**:

- Аналіз та узагальнення наукових джерел з історії українських культурних організацій 1920-30-х років та біографічних матеріалів про їхніх провідних діячів;

- Вивчення історичних документів, архівних матеріалів і цифрових баз даних для реконструкції діяльності обраних організацій;

- Аналіз візуальних і текстових форм представлення культурного контенту в цифрових медіа, особливо у сфері історичної освіти;

- Опитування студентів і молоді для визначення цільової аудиторії й аналізу інтересів та очікувань від історичного контенту на соціальних платформах;

- Дослідження креативних і комунікативних стратегій для висвітлення складних історичних тем у соціальних мережах;

- Системна розробка двомовної концепції Instagram, включаючи редакційний план, дизайн контенту та варіанти візуалізації для довгострокової реалізації та подальшого розвитку проєкту.

Новизна проєкту полягає у тому, що він представляє українські культурні організації 1920-30-х років у новий спосіб – у сучасному, двомовному форматі Instagram. Він поєднує історичне дослідження з креативним дизайном і робить складну тему доступною для широкої аудиторії. На відміну від багатьох академічних робіт, які мають справу лише з текстами, цей проєкт використовує зображення, короткі тексти та формати історій, щоб передати історичну інформацію у захоплюючий та зрозумілий спосіб. Це один з перших проєктів, який систематично намагається візуалізувати цей важливий період історії української культури за допомогою цифрових засобів. Контент доступний як українською, так і англійською мовами, щоб охопити міжнародну аудиторію. У такий спосіб проєкт дає практичне розуміння того, як історичні теми можуть бути представлені в медіа ефективно, щоб посилити культурну обізнаність, сприяти інтересу до української історії й уможливити рефлексивний діалог про культурну спадщину.

Структура проєкту.

Бакалаврська робота складається з трьох розділів:

Розділ I. Теоретичні засади дослідження роботи українських культурних організацій 1920–30-х років та їхніх діячів. У цьому розділі розглянуто наукову базу та джерела, які стосуються культурного життя України міжвоєнного періоду, проаналізовано історичні передумови виникнення та діяльності культурних об'єднань того часу. Особлива увага приділяється сучасному розумінню ролі медіа у популяризації культурної спадщини, зокрема, через соціальні мережі та блог-платформи. У розділі також визначено особливості цільової аудиторії майбутнього проєкту та окреслено його потенційне застосування у культурно-освітньому просторі.

Розділ II. Специфікація двомовного Instagram-проєкту «erased.ua». Розділ присвячено обґрунтуванню ідеї створення інформаційного двомовного проєкту в Instagram, спрямованого на висвітлення діяльності українських культурних діячів 1920–30-х років. Детально описано структуру сторінки, жанрові особливості публікацій, рубрикацію, стилістику контенту та

візуального оформлення. Також представлено стратегії взаємодії з аудиторією, що враховують як локальний, так і міжнародний контекст, та підкреслюють значення двомовного підходу у поширенні української культурної спадщини.

Розділ III. Технічні та програмні засоби, необхідні для втілення проєкту. У розділі описано технічний бік реалізації Instagram-проєкту: обрані платформи та застосунки для дизайну, планування публікацій і аналітики. Також окреслено можливі напрямки розвитку сторінки у майбутньому, зокрема, з урахуванням зацікавлення іноземної аудиторії, партнерства з культурними ініціативами та участі у міжнародних кампаніях на підтримку української культури.

Проєкт був апробований на Третій науково-практичній конференції студентів та аспірантів «Світова журналістика в епоху глобальних змін» у формі доповіді та тез конференції та під час Міжнародного науково-практичного круглого столу з нагоди Дня журналіста «Інформаційно-комунікаційні імперативи деколонізації: Україна у світовому діалозі та глобальне переосмислення концепту».

РОЗДІЛ І

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ РОБОТИ УКРАЇНСЬКИХ КУЛЬТУРНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ 1920-30-Х РОКІВ ТА ЇХНІХ ДІЯЧІВ

1.1 Стан наукової розробки проблеми та джерельна база

Період 1920–1930-х років був надзвичайно насиченим для розвитку української культури. Саме тоді постали численні культурні об'єднання, інституції та ініціативи, які стали основою для формування модерної української ідентичності [13, с. 150]. Ці десятиліття стали часом активної діяльності «Березоля», «Гарту», ВАПЛІТЕ та багатьох інших організацій [20]. Науковий інтерес до цього періоду не зменшується з роками, що підтверджується значною кількістю праць, присвячених як загальному контексту, так і окремим діячам і організаціям.

У дослідницькому полі вже давно сформувалися ключові напрями вивчення культурного процесу 20–30-х років: історико-культурний, мистецтвознавчий, літературознавчий та соціологічний. Значний внесок у вивчення цього періоду зробили Іван Дзюба, Соломія Павличко, Віра Агеєва, Юрій Шевельов, Марко Роберт Стех, Володимир Панченко, Тамара Гундорова, Наталя Рябчук. У своїх працях вони аналізують як суспільно-політичне тло, так і змістовні, ідеологічні та формальні характеристики творчості представників доби.

Термінологічно ключовими в дослідженні є поняття «український авангард», «розстріляне відродження», «культурна політика УСРР», «двомовність» у мистецькому середовищі. У контексті соціальних медіа актуальним є також поняття «медіаісторія» – інтерпретація історичних подій через сучасні медіаформати. Цей підхід передбачає адаптацію історичного знання до форматів, доступних широкій аудиторії, зокрема – до Instagram.

Серед джерел важливими є як друковані наукові видання, так і архівні матеріали (зокрема, документи ЦДАВО (Центральний державний архів вищих органів влади та управління), фотодокументи, листування), а також цифрові бази Електронного архіву українського визвольного руху, «Open Kurbas»,

«ProSlovo» та інші ініціативи, що популяризують культурну спадщину в соціальних мережах.

Питання репрезентації культурної спадщини в Instagram і загалом у цифрових медіа є порівняно новим, але вже сформованим напрямом дослідження у сфері digital humanities. В українському контексті зростає інтерес до того, як соціальні мережі можуть ставати платформою для популяризації історії, мови та культури. Певний науковий інтерес до теми вже зафіксований у дослідженнях Марини Сидоренко, Олександри Гуменюк, Оксани Мороз та інших.

Таким чином, джерельна база для реалізації двомовного Instagram-проєкту є достатньо широкою і дає змогу поєднати історичне дослідження з практичними інструментами популяризації через соціальні медіа. Це створює умови для якісної презентації маловідомих, але важливих аспектів української культури доби 1920–1930-х років у доступному, сучасному форматі.

1.2 Історія розвитку культурних організацій в Україні 1920-30-х років

Період 1920–30-х років в історії України позначився активним розвитком культурного життя, зокрема, завдяки створенню та діяльності численних культурно-мистецьких організацій. Після завершення визвольних змагань і входження УСРР до складу СРСР, радянська влада взяла курс на ідеологічне формування нового соціалістичного суспільства, в якому культура розглядалася як один із ключових інструментів впливу [21].

Одним із найважливіших етапів цього періоду стало виникнення численних творчих об'єднань, які охоплювали різні види мистецтва – літературу, театр, кіно, образотворче мистецтво тощо. Серед них особливо вирізнялися такі організації, як «Гарт» (1923–1925), «ВАПЛІТЕ» (1925–1928), «Неокласики», «Плуг», «Літературна дискусія», а згодом – «Союз радянських письменників України» (1934), який остаточно замінив попередні вільні об'єднання. Ці організації відігравали ключову роль у розвитку української

культури, формуванні національної ідентичності та модерністських естетичних підходів.

Так, наприклад, ВАПЛІТЕ (Вільна академія пролетарської літератури) об'єднувала найбільш інтелектуально потужних письменників і поетів, таких як Микола Хвильовий, Микола Куліш, Павло Тичина, Майк Йогансен, Юрій Яновський, Володимир Сосюра [3]. Її метою було створення «високої» української літератури, здатної на рівних змагатися з європейськими культурними зразками. Організація виступала за культурну автономію та «європеїзацію» української літератури, що згодом стало однією з причин репресій проти її учасників.

Інша вагома організація – «Плуг», навпаки, орієнтувалась на масового читача та сільського працівника. Її учасники прагнули поширити соціалістичні ідеї в селянському середовищі, працюючи переважно у жанрах публіцистики та простої прози.

Поступово з другої половини 1920-х років культурна політика в УСРР почала змінюватися. Почалася активна централізація, уніфікація творчих процесів і посилення партійного контролю над культурними ініціативами. 1930-ті роки стали періодом згортання культурного плюралізму. Більшість незалежних організацій було ліквідовано, а їхніх учасників – репресовано. Культурне життя поступово перейшло під повний контроль державних структур, таких як: НКО УСРР (Народний комісаріат освіти Української Соціалістичної Радянської Республіки), ВУАН (Всеукраїнська академія наук) (згодом АН УРСР) та профільні творчі спілки.

Терор 1930-х років болісно вдарив по українському культурному середовищу – саме тоді була знищена значна частина інтелігенції, зокрема представників так званого «Розстріляного Відродження». Творчі об'єднання, що ще донедавна були простором вільного слова й інтелектуальної дискусії, стали інструментом партійної пропаганди.

Однак, попри репресії, діяльність організацій 1920-х років залишила глибокий слід в історії української культури. Вони заклали підґрунтя для

подальших етапів національного культурного розвитку, актуалізували потребу в ідентичності, модернізації та відкритості до світу.

1.3 Поняття та роль медіа у популяризації культурної спадщини: сучасні тенденції роботи соцмереж та блогів

Медіа у різних формах завжди відігравали вирішальну роль у формуванні, збереженні та популяризації культурної спадщини. Від традиційних друкованих видань і радіомовлення до сучасного цифрового ландшафту – канали, через які суспільства взаємодіють зі своїм минулим, постійно розвиваються. У ХХІ столітті соціальні мережі та блоги стали потужними інструментами історичної оповіді, пропонуючи безпрецедентні можливості для охоплення, залучення та демократизації культурної інформації.

Роль медіа у популяризації культурної спадщини передбачає, що історичні знання, артефакти, традиції та наративи стають доступними, зрозумілими та цікавими для широкого загалу [22]. Медіа слугують основним каналом для цього процесу.

Крім того, медіа сприяють поширенню інформації: вони надають фактологічні звіти, інтерпретації та розширюють контекстуальне розуміння історичних подій та культурних явищ, створення наративів, зокрема, об'єднання історичних фактів у переконливі історії, які резонують з аудиторією та сприяють встановленню емоційних зв'язків. Медіаініціативи також сприяють візуалізації минулого: зокрема, використання зображень, відео та інтерактивних елементів, щоб оживити історію та зробити абстрактні поняття більш відчутними. Це також допомагає збереженню пам'яті, адже оцифрування й архівування культурних матеріалів сприяють забезпеченню їх доступності для майбутніх поколінь та захист від фізичного занепаду чи знищення.

Авжеж, одним із додаткових функцій медіа для популяризації культурної спадщини є сприяння діалогу та створення простору для публічних дискусій, дебатів й обміну різними поглядами на історичні питання.

Проаналізувавши джерельну базу, вдалося виявити основні сучасні тенденції в соціальних мережах та блогах для історичних наративів. Так, соціальні мережі (такі як Instagram, Facebook, X (раніше Twitter), TikTok) та блоги революціонізували те, як конструюються та споживаються історичні наративи. Серед ключових тенденцій можна виділити такі:

1) Візуальний сторітелінг. Такі платформи, як Instagram, надають пріоритет візуальному контенту. Історичні наративи усе частіше розповідаються за допомогою кураторських зображень (архівних фотографій, творів мистецтва, артефактів), коротких відео, інфографіки та візуально привабливої графіки. Такий підхід є особливо ефективним для залучення молодшої аудиторії, яка звикла до візуальних медіа.

2) Мікророзповіді. У цифровому просторі увага часто є розпорошеною. Історичну інформацію часто розбивають на менші, легкозасвоювані частини – «мікроісторії» або «контент для швидкого перекусу», придатні для швидкого споживання на мобільних пристроях. Це можуть бути щоденні факти, короткі біографії або лаконічні пояснення історичних подій.

3) Інтерактивність та залучення. Соціальні медіа розвиваються саме завдяки взаємодії, тож успішні історичні проєкти заохочують участь аудиторії у розвитку блогів через опитування, вікторини, сесії запитань і відповідей з експертами, а також активну модерацію коментарів, що сприяє діалогу.

4) Автентичність та персоналізація: аудиторія цінує щирість. Історичні наративи, які включають особисті історії, свідчення очевидців (якщо такі є) або пов'язують історичні події з сучасністю, як правило, мають більший вплив. Блоги дають змогу для більш глибоких особистих роздумів і детального аналізу.

5) Інтеграція мультимедіа, що включає поєднання тексту, зображень, аудіо (наприклад, фрагментів виступів чи музики тієї епохи) та відео покращує

користувацький досвід і задовольняє різні навчальні уподобання. Ролики та історії в Instagram є ключовими для мультимедійного контенту.

б) Доступність та інклюзивність, адже цифрові платформи можуть зробити культурну спадщину справді дружньою для глобальної аудиторії, долаючи географічні та фізичні бар'єри. Двомовний або багатомовний контент, запропонований для проєкту «erased.ua», має вирішальне значення для міжнародного охоплення.

1.4. Аналіз цільової аудиторії та сфера застосування проєкту

Instagram-сторінка «erased.ua» є двомовною (українською й англійською) платформою, присвяченою темі культури, мистецтва та знищення української ідентичності внаслідок радянської політики. Сторінка висвітлює зниклі або заборонені в 1920–1930-х роках українські культурні організації, закатованих чи вбитих діячів та явища, які були «стерті» з історії.

Метою проєкту «erased.ua» є інформування про культуру та спадщину того періоду у візуально привабливій, легкій для сприйняття формі через історії, фактологічні дописи та візуальні матеріали. Сторінка знайомить підписників із важливими, але забутими сторінками української культури.

Для кращого розуміння інтересів цільової аудиторії було проведено онлайн-опитування. Опитування пройшли 53 особи, з яких переважна більшість – молодь віком 18–24 роки (Рис. 1.1).

Який Ваш вік?/What is your age?
53 відповіді

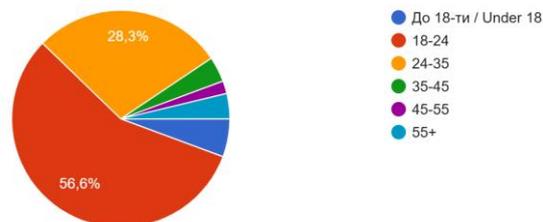

Рисунок 1.1 Вік цільової аудиторії

Також були поставлені питання щодо зацікавленості в історіях українських митців, письменників і культурних організацій. Згідно з

результатами опитування, більшість респондентів висловили позитивну зацікавленість у такому контенті (Рис. 1.2). Це свідчить про актуальність обраної теми та підтверджує потребу в доступному висвітленні української культурної спадщини.

Чи було б Вам цікаво дізнаватися про історії українських митців, письменників, режисерів чи культурних організацій? / Would you be interested in...sts, writers, directors, or cultural organizations?
53 відповіді

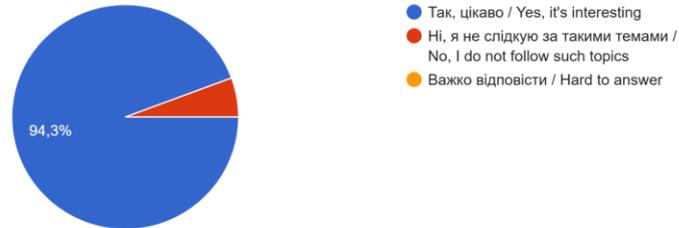

Рисунок 1.2. Зацікавленість в історичній тематиці

Згідно з опитуванням, більшість учасників дізнаються про українську культуру через соціальні мережі, тому створення Instagram-сторінки є найбільш зручною та ефективною платформою для просування інформації про українську історію (Рис. 1.3).

Які джерела Ви використовуєте для отримання інформації про українську культуру, історію, літературу тощо? / What sources do you use to get in... about Ukrainian culture, history, literature, etc.?
53 відповіді

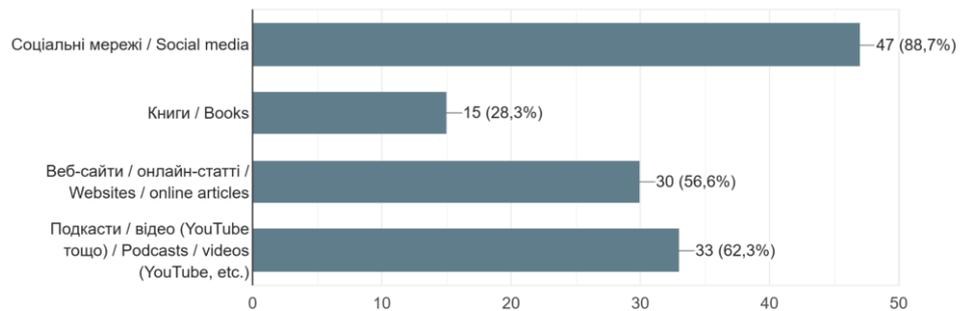

Рисунок 1.3. Джерела, які використовує аудиторія

РОЗДІЛ II

СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОЄКТУ ДВОМОВНОГО ІНСТАГРАМ-ПРОЄКТУ «erased.ua»

2.1. Обґрунтування інформаційного двомовного проєкту

Instagram-проєкт «erased.ua» виник з потреби зробити культурну спадщину України видимою та зберегти історичну пам'ять про маловідомі, але значущі культурні організації та діячів 1920-1930-х років. Ця епоха характеризувалася мистецьким розмаїттям, інтелектуальним пробудженням та інституційними інноваціями, а також посиленням політичних репресій, цензури та цілеспрямованим викоріненням багатьох культурних ініціатив за радянського режиму.

У час, коли соціальні медіа є основним засобом поширення інформації та передачі історії, Instagram пропонує ідеальні умови для популяризації проєктів. Візуальна природа платформи у поєднанні з можливістю представлення контенту кількома мовами дозволяє емоційно і водночас аргументовано розглядати історичні теми. Двомовні матеріали (українською й англійською мовами) роблять проєкт доступним як для українців, так і для міжнародних користувачів, перетворюючи його на міст між культурами та поколіннями.

Назва «erased.ua» (Рис. 2.1) свідомо відсилає до головного завдання проєкту – зробити видимим те, що намагалися зробити стертим або забути. Багато культурних інституцій того часу – літературні об'єднання, мистецькі центри, театральні групи чи академічні кола – були придушені, розпущені чи переписані, а їхні герої переслідувалися чи були вбиті. Мета проєкту – повернути цим особистостям їхні імена, обличчя й історії. «erased.ua» не лише документує історичні факти, а й реконструює мережі, ідеології та форми вираження життєво важливої української культури, яка систематично знищувалася політичним насильством.

Рисунок 2.1. Назва авторського Instagram-проєкту

Двомовний підхід не лише сприяє збільшенню охоплення, але й виконує мету представити українську культурну спадщину як частину загальноєвропейського контексту. Контент розроблений таким чином, щоб бути одночасно інформативним та естетично привабливим — з історичними фотографіями, архівними документами, портретами та цитатами. Ролики, історії й інтерактивні елементи спонукають аудиторію до активної взаємодії та участі.

Ключові завдання проєкту включають:

- поширення знань про українські культурні організації та їхню роль у 1920-1930-х роках;
- цифрове представлення забутих або замовчуваних біографій українських інтелектуалів, митців та активістів;
- створення двомовного архіву в Instagram, який документує та передає історичні знання в сучасній формі;
- сприяння міжкультурному діалогу та міжнародному визнанню українських культурних досягнень у ширшому історичному контексті;
- привернути увагу молодих користувачів до важливості культурної пам'яті та цінності історичних знань у часи політичних потрясінь.

Таким чином, «erased.ua» – цифровий меморіал репресованому поколінню українських творців культури і водночас він є внеском у зміцнення культурної ідентичності та міжнародної видимості України.

2.2. Структура проєкту

Проєкт «erased.ua» покликаний виконувати різні функції, які взаємодоповнюють одна одну і спільно мають на меті зробити видимими забуті або репресовані аспекти історії української культури. Структура проєкту розрахована на досягнення як освітнього, так і естетично-візуального ефекту. Основна увага зосереджена на цифровому перевідкритті культурних організацій 1920-1930-х років та людей, які їх формували. Нижче сформовано перелік ключових функцій, які виконує проєкт.

Освітня функція: «erased.ua» має чітку освітню функцію: проєкт має на меті надати широкій аудиторії поглиблені знання про українські культурні інституції міжвоєнного періоду – епохи, яку часто затьмарюють репресії 1930-х років. Завдяки дослідженим статтям, історичним довідкам, коротким біографіям та контекстуальній інформації цей складний період представлений у зрозумілий і доступний спосіб. Матеріали публікуються двома мовами (англійською й українською), щоб охопити як українську, так і міжнародну аудиторію.

Візуальна функція: центральним елементом проєкту є візуальна репрезентація. Проєкт надає великого значення розробці естетично привабливого контенту, включаючи історії, карусельні пости, архівні матеріали та сучасні візуалізації. Цей візуальний контент слугує не лише ілюстрацією, але й емоційним підходом до теми. Візуальний компонент має на меті викликати інтерес у користувачів та подолати історичну дистанцію.

Функція нагадування: «erased.ua» – це також цифровий проєкт пам'яті. Він представляє особистості й організації, чий внесок в українську культуру часто замовчувався, стирався або забувався внаслідок радянської цензури, політичних репресій або заслання. Роблячи ці історії видимими, проєкт сприяє відновленню культурної пам'яті та встановлює зв'язок між минулим і сьогоденням.

Функція залучення: окрім передачі контенту, проєкт також має на меті заохочувати дискусії. За допомогою інтерактивних форматів, таких як

опитування, вікторини чи наліпки із запитаннями в історіях, користувачів запрошують до активної участі в обговоренні тем. Це сприяє не лише залученню, але й глибшому розумінню історичного контексту. Інтерактивні формати завжди привертають увагу та залучають більшу аудиторію.

Структура проєкту «erased.ua» складається з кількох періодичних форматів, які координуються між собою:

- тематичні модулі контенту: контент поділений на тематичні серії, які охоплюють центральні фокусні точки, такі як окремі культурні організації (наприклад, «Гарт», театр «Березіль»), біографії важливих особистостей, ключові концепти часу й історичні контексти;

- історико-культурна аналітика: глибший погляд на причини стирання пам'яті про цих діячів, репресивну політику радянської влади щодо культури, а також значення цих організацій у розбудові української ідентичності;

- візуальний контент: сучасна візуальна інтерпретація архівних матеріалів – афіш, фотографій, обкладинок видань – у форматі ілюстрацій, інфографіки, колажів і відео, а соблива увага приділена збереженню естетики 1920–30-х років із водночас актуальним поданням для молодшої аудиторії;

- білінгвізм та доступність: кожна одиниця контенту подається українською та англійською мовами, щоб проєкт був доступним як для української, так і для міжнародної аудиторії. Це сприяє поширенню знань про українську культуру у світі та формуванню культурної дипломатії.

Інтегруючи ці елементи, «erased.ua» стає інструментом візуального архівування, осмислення та популяризації української культурної спадщини, яка зазнала насильницького стирання. Проєкт не лише повертає голоси з минулого, а й формує сучасну візуальну мову пам'яті.

2.3. Жанри, рубрики та особливості створення контенту в Instagram

Оформлення візуального контенту для Instagram включає створення рубрик, збір інформації та написання унікальних текстів для публікацій, а також наповнення «Хайлайтс» корисним і цікавим матеріалом.

Нижче можна ознайомитися з переліком тематичних рубрик дописів, які були створені для медіапродукту.

1. Історичний контекст і культурний період:

- публікації, що розкривають історію й особливості 1920–30-х років в Україні;
- огляд культурних, літературних і мистецьких процесів того часу.

2. Літературні організації:

- публікації, присвячені ключовим літературним і культурним об'єднанням 1920–30-х років, таким як «Плуг», «Гарт» тощо;
- опис їхньої історії, мети, ідеології та ролі у формуванні української літературної сцени;
- аналіз внеску цих організацій у популяризацію літератури та мистецтва, їхнього впливу на розвиток культурного процесу в Україні того часу.

3. Діячі культури і літератури 1920–30-х років:

- біографії та творчий портрет видатних письменників, поетів, драматургів, театральних реформаторів і культурних діячів того періоду;
- опис їхнього внеску в українську культуру;
- аналіз впливу політичних і соціальних подій на їхню творчість та долю;
- історії про репресії, боротьбу за збереження української культури в складних історичних умовах.

4. Театральне мистецтво:

- публікації про реформаторів театру, зокрема, Леся Курбаса;
- історія театру «Березіль», його експериментальні постановки та вплив на українську культуру;
- матеріали про ключові вистави.

Першим дописом, який був розміщений на акаунті, став допис про Україну в 1920-1930-х роках (Рис. 2.2). Для допису була створена візуальна обкладинка та написано текст про значення цих років в історії.

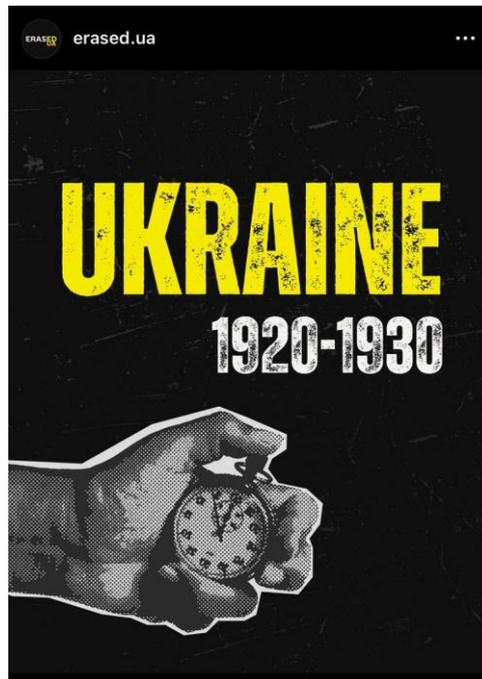

Рисунок 2.2. Перший допис в Instagram «erased.ua»

Другою темою для допису став опис роботи спілки селянських письменників «Плуг». (Рис. 2.3). «Плужани» висвітлювали сільське життя, урівноважуючи домінуючу індустріально-пролетарську спрямованість літератури та підтримуючи талановиту молодь із села. Водночас вони свідомо спрощували форму творів, підпорядковуючи їх ідеям «революційного просвітництва» та орієнтуючи на масового читача.

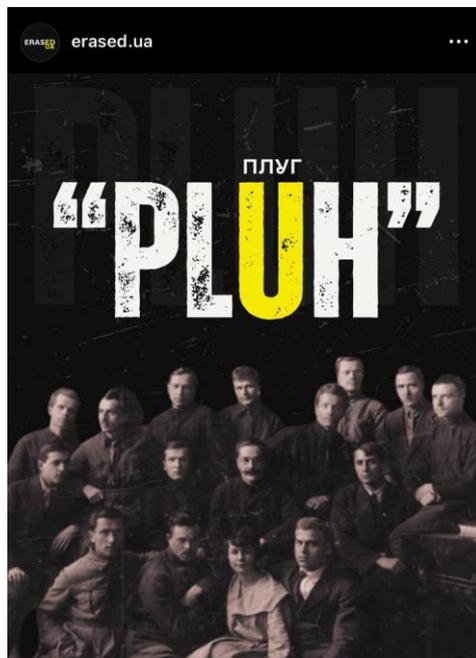

Рисунок 2.3. Допис про «Плуг» у «erased.ua»

Для рубрики про діячів культури і літератури 1920–30-х років створено допис про Леся Курбаса (Рис. 2.4), де була розміщена інформація про його біографію та внесок в українську культуру.

Рисунок 2.4. Допис про Леся Курбаса в «erased.ua»

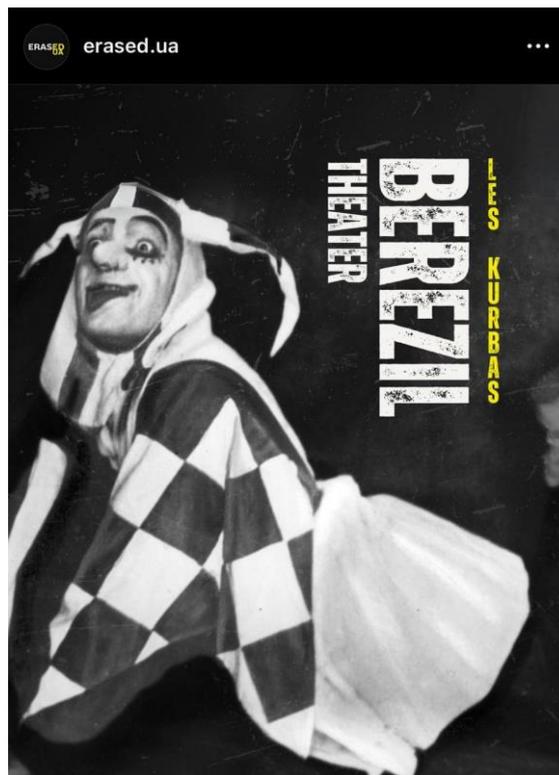

Рисунок 2.5. Допис про театр «Березіль» в «erased.ua»

Наступною темою для обговорення став театр «Березіль» (Рис. 2.5). Леся Курбас заснував театр «Березіль» у 1922 році, змінивши українську сцену назавжди. Його експериментальні постановки поєднували авангардні техніки з глибоким змістом, відкриваючи нові горизонти для театрального мистецтва. Курбас прагнув створити театр, що не лише розважає, а й змушує задуматися, формуючи свідомість глядача.

Для рубрики про діячів культури і літератури 1920–30-х роках було створено дописи про: Леся Курбаса, Василя Еллана-Блакитного, Павла Тичину, Володимира Сосюру, Майка Йогансена, Михайля Семенка (Рис. 2.6)

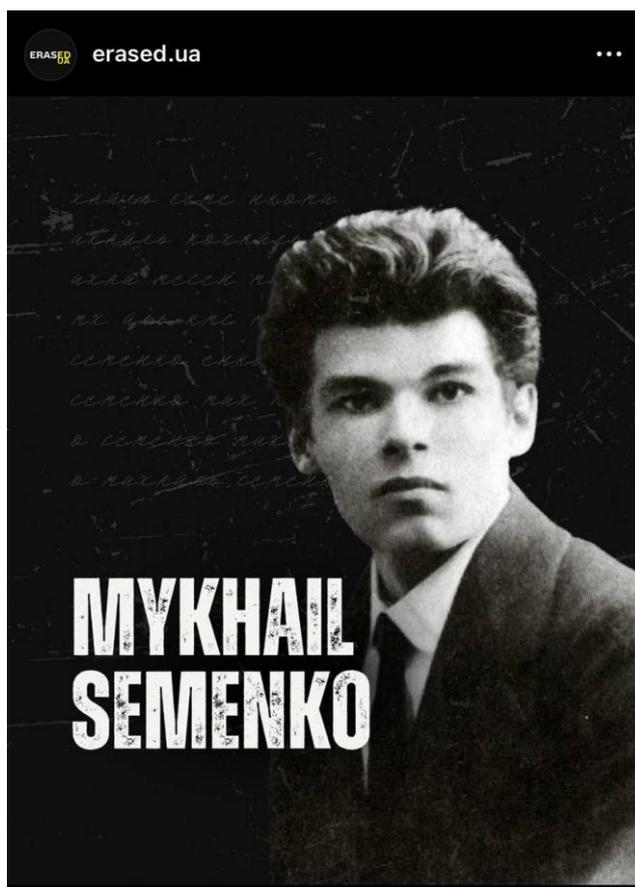

Рисунок 2.6. Допис про Михайля Семенка в «erased.ua»

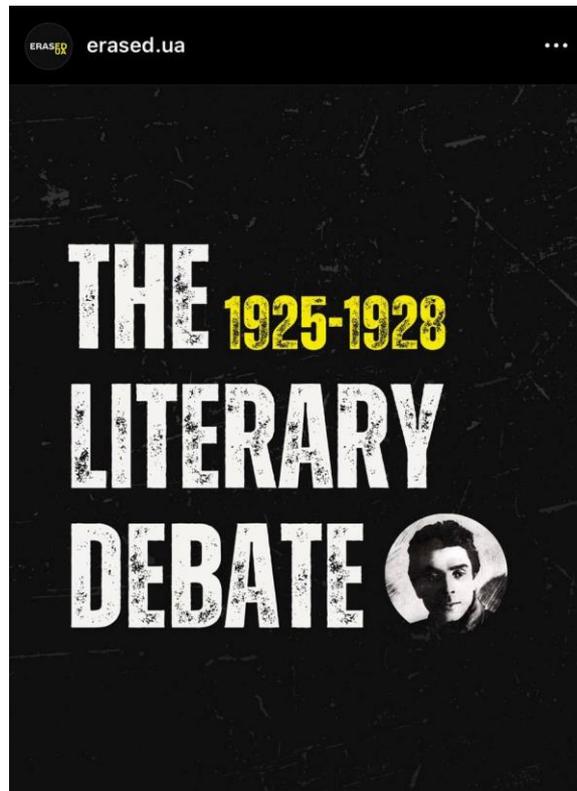

Рисунок 2.7. Допис про літературну дискусію в «erased.ua»

Наступною темою стала літературна дискусія 1925-1928 років (Рис. 2.7). Про цю тему важко було не написати, адже цей феномен став визначальним етапом у процесі формування української радянської літератури та культурної політики доби. Під час дискусії порушено важливі літературні проблеми: бути чи не бути українській культурі і нації повноцінними суверенними явищами у світовому контексті.

«Сторіз» також поділені на рубрики. Головні з них: «names» (тут представлені фото та коротка біографія культурних діячів 1920-1930-х років); «Berezil» (у цьому хайлайтсі показано фото з вистав у театрі «Березіль» та назва кожної вистави); «females» (у цій рубриці представлено жінок періоду розстріляного відродження).

2.4 Зображальний матеріал та особливості оформлення

Візуальна стилістика є невіддільною частиною формування бренду, особливо коли йдеться про теми пам'яті, ідентичності та переосмислення минулого. У випадку «erased.ua» візуальний стиль працює не лише як

інструмент впізнаваності, а як складова частина наративу – він передає настрій, філософію проєкту та його емоційне забарвлення.

Проєкт «erased.ua» фокусується на втраченій, стертій культурі, тому й візуальна мова профілю в Instagram витримана у стриманій, концептуальній манері, яка підкреслює тематику зниклого, приглушеного, напіввидимого. Це виражається через:

- використання монохромної палітри з яскравим акцентом (чорно-білий візуал із жовтим акцентним кольором);
- типографічну чіткість, де шрифти відіграють роль не лише інформативну, а й естетичну;
- структуровані колажі з архівних фото;
- публікація постів і сторіз у єдиному стилі (використовувати одні й ті ж шрифти й текстури, щоб користувачі асоціювали їх тільки з цим брендом. Для «erased.ua» було використано такі шрифти: Zuumе Rough Bold для заголовків та e-Ukraine Head для основного тексту);
- мінімалістичне оформленню «шапки» профілю. Тут немає емодзі, підкреслень чи яскравих закликів до дії. Така стриманість відповідає тематиці сторінки та створює відчуття довіри й поваги до минулого.
- розробка контент-плану, у якому визначено типи публікацій: інформаційні, розважальні та ті, що залучають. Кожна одиниця контенту має чітку структуру: тема, тип, формат, текст і візуальний складник.

Цільова аудиторія «erased.ua» – це люди будь-якого віку, які цікавляться українською історією та питаннями пам'яті, з особливим акцентом на молодь 18-24 років.

Логотип проєкту підкреслює його назву, адже erased означає стертий, забутий, а UA відповідає за чітке географічне позиціонування. Разом вони утворюють Erased.ua, фокусуючись на відновленні та поверненні стертих голосів – тих, кого намагались викреслити з історії.

Профіль «erased.ua» було оформлено за допомогою монохромних та акцентних кольорів. Усю візуальну частину було створено за допомогою онлайн-інструменту графічного дизайну Canva.

2.5 Особливості цільової аудиторії та стратегії ефективної взаємодії

Враховуючи зростаючу популярність Instagram як одного з провідних каналів соціальних мереж, взаємодія з цільовою аудиторією через цю платформу може стати ефективним інструментом для просування проєкту erased.ua.

Для успішної комунікації зі спільнотою була розроблена контент-стратегія, що базується на інформативному, емоційному та візуально привабливому контенті. Дописи та сторіз не лише привертають увагу, але й дають змогу глибше зрозуміти теми проєкту, особливо «невидимі» або забуті історії української культури та репресованих діячів.

Основна увага приділяється коротким, але ефективним текстам, які викликають цікавість і спонукають до подальшого читання. Для візуального оформлення використовуються такі інструменти, як Canva та Figma, щоб забезпечити єдину та професійну естетику.

Взаємодія з аудиторією є центральним елементом, а регулярні відповіді та згадки допомагають створити навколо проєкту зацікавлену та активну спільноту. Крім того, сесії запитань і відповідей в історіях сприяють відчуттю включеності й обміну думками.

У майбутньому вплив проєкту може бути посилений завдяки цілеспрямованій співпраці з діячами культури, істориками або подібними ініціативами. Спільний контент, спільні публікації або прямі ефіри в Instagram уможливлюють доступ до нових цільових груп і створюють синергію.

Для аналізу стратегії регулярно використовується статистика в Instagram: дані про охоплення, рівень залученості, взаємодію зі сторіз та перегляди профілю – надають інформацію про те, який контент працює найкраще і коли найкращий час для публікації.

Такий підхід, заснований на даних, дозволяє проєкту erased.ua постійно вдосконалювати власну контент-стратегію, зміцнювати спільноту та створювати стійкий цифровий простір для контенту, що запам'ятовується.

РОЗДІЛ III

ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ

3.1 Технічний супровід реалізації двомовного Instagram-проєкту

Культура – це не лише архітектура чи витвори мистецтва, а простір ідентичності, пам'яті й історії. Особливо важливою є культурна спадщина, яка з різних причин була придушена, забута або стерта. Це стосується й історії

українських культурних організацій 1920-30-х років та їхніх діячів, чия творчість часто залишалася в тіні через радянську цензуру.

Для візуалізації та комунікації цієї теми було створено двомовний Instagram-проект. Ця платформа поєднує інформацію з сучасною подачею. Для реалізації проекту було обрано саме платформу Instagram, оскільки він зосереджений на візуальному контенті й апелює до активної цільової аудиторії, яка цінує якісний і привабливий контент.

Дописи проекту розповідають історії культурних діячів у стислій формі, демонструючи архівні фото, цитати та візуальний матеріал, створений спеціально для проекту. Важливо, щоб контент був не лише історично достовірним, але й актуальним, емоційно привабливим та адаптованим до інтересів цільової групи – без втрати поваги до історичного контексту.

Створити сторінку та розміщувати інформативний контент вже недостатньо, адже без базових знань SMM-маркетингу майже неможливо створити успішний проект. Підписників потрібно зацікавити та звернутися до них з чимось унікальним, щоб вони споживали контент у довгостроковій перспективі. Тому для Instagram-проекту [erased.ua](https://www.instagram.com/erased.ua), який присвячений українським культурним організаціям 1920-30-х років та їхнім діячам, було застосовано низку елементів.

Чіткий брендинг, зокрема, нікнейм. Назва облікового запису «erased.ua» була обрана не випадково – вона лежить в основі змісту й емоційного послання проекту. Слово «стертий» безпосередньо відсилає до центральної теми акаунту в Instagram: репресії, зникнення та систематичне забуття українських культурних організацій і діячів у 1920-30-х роках, наприклад, через політичну цензуру, арешти або так зване «розстріляне відродження».

Закінчення «ua» вказує на географічне місцезнаходження проекту – Україну, а також нагадує поширені інтернет-домени, що підкреслює сучасність та цифрову орієнтацію профілю. Вона виступає своєрідним містком між минулим і сьогоденням, між архівними матеріалами та цифровим сторітелінгом.

Ім'я користувача є коротким, чітким і лаконічним, що не тільки робить його більш впізнаваним, але й полегшує пошук у пошукових системах і на самій платформі Instagram. Вдало підібране ім'я користувача збільшує ймовірність того, що користувачі, які цікавляться історією помітять акаунт під час прокрутки.

Іншим складником брендингу є опис профілю. На платформі Instagram є обмеження опису, який має включати до 150 символів. Він стисло, але чітко пояснює ключовий меседж і тематичне спрямування сторінки. Тому важливо вдало та коротко окреслити мету медіапроєкту в описі. Для проєкту «erased.ua» описом став текст: «Ukrainian cultural life of the 1920s–30s. • Organizations • People • Legacy» (у перекладі з англійської означає Українське культурне життя 1920-30-х років. • Організації • Люди • Спадщина»).

Не менш важливим для впізнаваності бренду проєкту є аватар – перший візуальний контакт користувача з проєктом. Для цього необхідно було створити логотип – впізнаваний, контрастний і читабельний навіть у маленькому розмірі.

Логотип створено за допомогою онлайн-інструменту Canva з урахуванням мінімалістичного стилю, з акцентом на типографіці та гармонійному поєднанні кольорів. Він задає тон усій візуальній айдентиці проєкту.

Фон логотипа – глибокий темно-сірий, що створює ефектний контраст. Основна частина напису «ERAS» виконана світлим кольором для максимальної читабельності, тоді як «ED UA» виділена яскраво-жовтим акцентом, що привертає увагу.

Увесь напис виконано шрифтом e-Ukraine Head – сучасним українським гротеском, який поєднує чіткість, простоту та впізнаваний стиль. Завдяки цьому шрифту логотип виглядає сучасно та професійно.

«Хайлайтс» візуально продовжує шапку профілю, адже це перше, на що аудиторія звертає увагу. «Актуальні історії» організовують публікації за тематичним принципом. Для «erased.ua» створено такі добірки: «names» –

коротка біографія та фото українських діячів 1920-1930-х років; «Berezil» – знімки з вистав у театрі «Березіль» та їхня назва. Дизайн іконок було створено відповідно до візуалу сторінки й аватару.

Візуальні шаблони створені на сайті «Canva». Використано шрифти *Zuume Rough Bold* для заголовків та *e-Ukraine Head* для основного тексту.

«Сторіз» здебільшого збирають більше переглядів, оскільки вони існують на сторінці лише 24 години після публікації і їх можна закріпити в «Хайлайтс» акаунту. Користувачі соціальних мереж часто звертають увагу на інформацію лише кілька секунд, тож дуже важливо, щоб контент був представлений у чіткій, візуально привабливій та інтерактивній спосіб. У контенті використовуються нейтральні кольори, які поєднуються з контрастним акцентом для забезпечення читабельності та візуальної цілісності. Шрифти використовуються такі ж: *Zuume Rough Bold* для заголовків та *e-Ukraine Head* для основного тексту.

Стрічка блогу. Для створення контенту для проєкту використовувалися різні програми: Canva, Picsart, Figma та Snapseed. Цільову аудиторію слід залучати за допомогою креативного контенту, який чітко виділяється на тлі конкурентів.

Ключ до успіху просування проєкту полягає в постійній генерації контенту – це найважливіший принцип, якого необхідно дотримуватися, адже тільки завдяки системним публікаціям проєкт може завоювати довіру в суспільстві та досягти високих охоплень. Пошук матеріалів для контенту відбувався на безкоштовних стокових сайтах, через вебсайти й історичні архіви. Процес підготовки дописів відбувався за декілька днів до публікації шляхом здійснення пошуку й аналізу інформації для написання якісного тексту. Паралельно із процесом пошуку зображень створювалася візуальна частина.

Отже, однією з найбільших переваг Instagram є простота використання, вільний доступ і можливість прямої та регулярної взаємодії з цільовою аудиторією. Тим не менш, без ретельної підготовки практично неможливо

створити та ефективно розвивати проєкт – лише цілеспрямоване використання відповідних інструментів, добре продумана стратегія та креативно розроблений контент приведуть до стійкого успіху.

3.2 Перспективи розвитку проєкту в контексті міжнародної аудиторії

У контексті міжнародної журналістики двомовний проєкт «erased.ua» має значний потенціал для зростання та подальшого розвитку. Як платформа, присвячена історичній епосі та візуалізації українських культурних організацій 1920-30-х років та їхніх ключових гравців, розроблений медіапродукт отримав унікальну позицію в цифровому просторі. Поєднуючи візуальний дизайн, доступну мову та історичну достовірність, проєкт пропонує нові погляди на маловідомі сторінки української історії. Таким чином, «erased.ua» робить цінний внесок у глобальний дискурс про історичну справедливість та культурну пам'ять.

Варто зазначити, що проведення дослідження та реалізація двомовного Instagram-проєкту «erased.ua» дало змогу дізнатися про українські культурні організації 1920-30-х років, їхніх центральних діячів та сприяло досягненню кількох цілей.

1. Відкриття втраченої історії: проєкт робить видимими забуті або репресовані культурні структури, які були знищені під час радянських репресій.

2. Сприяння історичній справедливості, адже представляючи конкретні біографії діячів, проєкт сприяє примиренню з культурними втратами того часу.

3. Доступ для широкої аудиторії, оскільки завдяки двомовній реалізації (українською та англійською мовами) проєкт може бути адресований як українській, так і міжнародній аудиторії. Це посилює глобальний інтерес до історії української культури.

4. Сучасний сторітелінг у цифровому просторі: за допомогою візуальних елементів, архівних матеріалів та зрозумілих текстів проєкту вдається передати історичний зміст у привабливий та легкодоступний спосіб.

5. Інтерес до культурної ідентичності, адже вивчення культурних рухів 1920-1930-х років також ставить питання про сучасні конструктиви ідентичності в Україні.

6. Посилення культурної самосвідомості через візуалізацію незалежної культурної історії, далекої від радянських наративів, що сприяє зміцненню національної самосвідомості.

7. Використання соціальних мереж як освітньої платформи: «erased.ua» показує, як Instagram можна використовувати не лише як соціальну мережу, а й як інноваційний інструмент для культурної освіти та пам'яті.

8. Сприяння міжнародній культурній співпраці завдяки тому, що проєкт відкриває нові можливості для міжнародного партнерства з музеями, архівами та освітніми закладами.

9. Розширення культурного наративу України, адже «erased.ua» популяризує українську культуру поза межами країни під час війни, привертаючи увагу до розмаїття та багатства культурного життя.

Оскільки блог «erased.ua» все ще перебуває у процесі формування своєї цільової групи, можна визначити кілька перспектив розвитку в контексті міжнародної журналістики:

1. Введення нових рубрик, наприклад, живих дискусій з істориками, експертами з архівів або нащадками особистостей, про яких розповідається та інтерв'ю з діячами культури, які працюють з українською спадщиною, що теж може збагатити контент.

2. Співпраця з міжнародними медіа й освітніми платформами, які спеціалізуються на історії, культурі та пам'яті. Спільні дослідження, мультимедійні формати або серіали про «втрачені» культурні ландшафти могли б вивести проєкт на новий рівень.

3. Публікація особистих історій авторки проєкту, наприклад, у вигляді щотижневих оглядів, процесів дослідження або рекомендацій для читання історичних матеріалів. Це може сприяти зміцненню емоційного зв'язку зі спільнотою.

4. Розширення присутності на інших платформах, наприклад, створення акаунту у TikTok, який зможе креативно поширювати історичні знання у коротких відео.

5. Залучення спільноти до створення контенту, наприклад, через опитування щодо вибору тем. Це посилює участь і відчуття співтворчості.

6. Оптимізація дизайну роликів за допомогою візуально однорідних мініатюр у стилі бренду. Це підвищує впізнаваність, створює структуру та робить стрічку візуально привабливою.

7. Створення інтерактивних Instagram-фільтрів з історичними мотивами, наприклад, на основі типової типографіки чи символіки 1920-30-х років. Це може допомогти збільшити охоплення та поширити логотип або візуальні впізнавані риси проєкту.

Окрім того, одним із можливих шляхів розвитку проєкту «erased.ua» є поступове розширення його змісту й обсягу, щоб у довгостроковій перспективі охопити інші культурно-історичні контексти та регіони. Хоча наразі основна увага зосереджена на українських культурних організаціях 1920-1930-х років та їхніх видатних особистостях, концепція проєкту – зробити забуті чи придушені голоси видимими через цифрову двомовну комунікацію. Тому проєкт має великий потенціал для майбутнього тематичного розширення.

Оскільки «erased.ua» є історичним проєктом, його контент ґрунтується на ретельних дослідженнях і планується заздалегідь. Тому контент не прив'язаний до поточних новинних циклів, а слідує добре продуманому контент-плану. Це дає змогу глибше досліджувати теми та послідовно публікувати якісні матеріали.

Окрім подальшого розвитку контенту, «erased.ua» може також дослідити можливості монетизації та сталого фінансування проєктів. Це може бути

співпраця з освітніми установами, культурними фондами або музеями, а також розробка краудфандингових кампаній, заявок на фінансування або кураторських цифрових публікацій.

У довгостроковій перспективі проєкт може зарекомендувати себе як комплексний ресурс для історичної та культурної освіти в цифровому просторі – місце, де голоси минулого можуть бути почуті знову, а нові цільові групи в Україні та за кордоном можуть бути охоплені за допомогою інноваційних візуальних форм.

ВИСНОВКИ

Отже, кваліфікаційна робота була спрямована на дослідження українських культурних організації 1920-30-х років та їхніх діячів. Завдяки авторському проєкту «erased.ua» нам вдалося успішно реалізувати поставлену мету та завдання шляхом глибокого аналізу й обґрунтованих висновків.

По-перше, робота показала, як Instagram може слугувати платформою для історичної просвітницької роботи. Завдяки поєднанню кураторського контенту, двомовності (українська/англійська) та чітко структурованої стратегії, «erased.ua» вдалося донести складні історичні теми у зрозумілій і

привабливий спосіб. Зокрема, було висвітлено роль культурних діячів у контексті репресій 1930-х років – тема, якій досі приділяється мало уваги.

По-друге, проєкт розробив інноваційний підхід до архівних матеріалів, біографій та історичних контекстів. Матеріали були заздалегідь сплановані та візуально підготовлені таким чином, щоб не лише інформувати, але й спонукати до подальших роздумів і досліджень. Свідома відмова від ситуативного контенту дала можливість глибше зануритися у всі теми.

По-третє, «erased.ua» є прикладом продуктивного поєднання цифрового сторітелінгу, візуального дизайну й історичного дослідження. Проєкт поєднує елементи цифрової культури з журналістськими та документальними форматами, а отже, може слугувати моделлю для інших культурно-історичних ініціатив. Двомовність пропонує додатковий рівень охоплення, що особливо важливо для міжнародної аудиторії.

Крім того, проєкт «erased.ua» має значний потенціал для розширення свого змісту та структури поза його нинішніми рамками. Хоча наразі основна увага зосереджена на представленні українських культурних організацій 1920-30-х років та їхніх діячів, у майбутньому проєкт може також включати пов'язані з ними історичні явища та контексти.

Цілеспрямована співпраця з культурними інституціями, дослідницькими проєктами чи платформами публічної історії може сприяти подальшому розширенню охоплення та впливу проєкту. Стратегічна мережева співпраця, двомовний контент і сильніша присутність у ЗМІ дозволили б позиціонувати «erased.ua» як сталий освітній ресурс – як в українському, так і в міжнародному контексті.

Отже, можна сказати, що результати цієї роботи є актуальними як для академічних досліджень у сфері цифрової історії, так і для практики медіавиробництва. Проєкт «erased.ua» сприяє видимості стертих голосів в українській історії та має потенціал функціонування як цифровий освітній ресурс у довгостроковій перспективі. Подальший розвиток цієї платформи може включати розширення тематичного фокусу, співпрацю з культурними

інституціями та цілеспрямовану міжнародну мережу з метою подальшого посилення впливу проєкту та сталого просування культури історичної пам'яті в цифровому просторі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. 5 фактів про легендарний український театр «Березіль». *Vogue Україна*. URL: <https://vogue.ua/article/culture/teatr/5-faktiv-pro-legendarniy-ukrajinskiy-teatr-berezil-48115.html> (дата звернення: 9.04.2025).
2. Блакитний В. *Енциклопедія історії України*. URL: http://resource.history.org.ua/cgi-bin/eiu/history.exe?&I21DBN=EIU&P21DBN=EIU&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=eiu_all&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=TRN=&S21COLORTERMS=0&S21STR=Blakytnyj_V (дата звернення: 26.04.2025).

3. Вапліте: останні сторінки «літературної дискусії». *Читомо*. URL: https://chytomo.com/ekzempliary-xx/vaplite-ostanni-storinky-literaturnoi-diskusii/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 11.05.2025).
4. Володимир Сосюра: дилема творчості та виживання. *Ukrainian Interest*. URL: <https://uain.press/blogs/volodimir-sosyura-dilema-tvorhosti-ta-vizhivannya-651470> (дата звернення: 10.05.2025).
5. Гарт – спілка українських пролетарських письменників. *Херсонська обласна бібліотека*. URL: <https://lib.kherson.ua/gart-spilka-ukrainskih-proletarskih-pismennikov.htm> (дата звернення: 24.04.2025).
6. «Геть від Москви!» Як Микола Хвильовий розлютив Сталіна й пророкував державність України. *Суспільне Культура*. URL: <https://susplne.media/culture/336790-get-vid-moskvi-ak-mikola-hvilovij-rozlutiv-stalina-j-prorokuvav-derzavnist-ukraini/> (дата звернення: 24.05.2025).
7. Державна архівна служба України. *Центральний державний архів вищих органів влади та управління України*. URL: <https://tsdavo.gov.ua/> (дата звернення: 28.03.2025).
8. Електронний архів українського визвольного руху. URL: <https://avr.org.ua> (дата звернення: 24.03.2025).
9. Електронна бібліотека «Лібрарія». URL: <https://libraria.ua/> (дата звернення: 05.04.2025).
10. Електронна бібліотека НБУВ. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/node/5760> (дата звернення: 15.04.2025).
11. Енциклопедія України в інтернеті. URL: <https://www.encyclopediaofukraine.com/> (дата звернення: 27.03.2025).
12. Жінки Розстріляного Відродження: маловідомі імена. *ELLE Україна*. URL: <https://elle.ua/ludi/novosty/malovidomi-imena-4-zhinki-rozstrilyanogo-vidrodzhennya/> (дата звернення: 02.06.2025).
13. Ярощук І. В. Конспект лекцій з навчальної дисципліни «Історія української культури». URL: <https://cutt.ly/urnID5Ud> (дата звернення: 22.03.2025).

14. Культурне відродження 1920–30-х. *Люк. Медіа*. URL: <https://lyuk.media/city/renesans-ukrainskoi-kultury/> (дата звернення: 08.04.2025).
15. Курбас Лесь. Історичний календар. *Український інститут національної пам'яті*. URL: <https://uinp.gov.ua/istorychnyy-kalendar/lyutyu/25/1887-narodyvsya-les-kurbas> (дата звернення: 01.04.2025).
16. Маловідоме фотоархівне зібрання про Курбаса. *Центр Курбаса*. URL: <https://www.kurbas.org.ua/fotoarhiv.html> (дата звернення: 01.04.2025).
17. Микола Хвильовий і літературна дискусія 1925 року. URL: <https://sites.google.com/view/mykolakhvylovyyu/літературна-дискусія> (дата звернення: 23.05.2025).
18. Михайль Семенко – скандаліст української літератури. *Ukrainian Interest*. URL: <https://uain.press/blogs/mihajl-semenko-skandalist-ukrayinskoyi-literaturi-646254> (дата звернення: 19.05.2025).
19. Науково-освітній портал Державної бібліотеки України з питань мистецтва. URL: <https://dlib.kiev.ua/teatr> (дата звернення: 10.04.2025).
20. Попович М. Нарис історії культури України. URL: <http://litopys.org.ua/popovych/narys35.htm> (дата звернення: 09.04.2025).
21. Українська культура 1920–1930-х років. *Osvita.ua*. URL: https://osvita.ua/vnz/reports/history/35638/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 11.04.2025).
22. Шалагінова І. Ф. Популяризація культурної спадщини, як компонент ефективного управління об'єктами культурної спадщини. URL: https://www.interpret-europe.net/fileadmin/news_import/Interpretation_Shalaginova_ukr.pdf?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 17.04.2025).
23. «Open Kurbas» – відкритий архів про Леся Курбаса. URL: <https://openkurbas.org/> (дата звернення: 09.04.2025).

ДОКУМЕНТАЦІЯ

Тексти авторських публікацій в Instagram-медіа:

1. Ukraine 1920-1930

The 1920s and 1930s are one of the brightest and most tragic pages of Ukrainian culture. These years have gone down in history as the era of the Executed Renaissance, a period of unprecedented growth in literature, art, theater, and science. It was then that Ukrainian culture reached a new level of modernism and bold experiments.

But with the creative explosion came repression. In the 1930s, artists, scientists, and cultural figures were persecuted and accused of «nationalism» and «bourgeoisie.» The peak of the tragedy was 1937 and the mass executions of Ukrainian intellectuals in the Sandarmokh tract.

1920-30-ті роки — одна з найяскравіших і водночас трагічних сторінок української культури. Ці роки увійшли в історію як доба Розстріляного Відродження — період небувалого піднесення літератури, мистецтва, театру

та науки. Саме тоді українська культура вийшла на новий рівень модернізму та сміливих експериментів.

Але разом із творчим вибухом прийшли репресії. У 1930-х роках митців, науковців і культурних діячів почали переслідувати, звинувачувати у «націоналізмі» та «буржуазності». Пік трагедії — 1937 рік і масові розстріли української інтелігенції в урочищі Сандармох.

2. «Pluh»

«The Plyuzhany» covered rural life, balancing the dominant industrial-proletarian orientation of literature and supporting talented young people from the village. At the same time, they deliberately simplified the form of their works, subordinating them to the ideas of «revolutionary enlightenment» and orienting them toward the mass reader.

However, repressions began in the 1930s. The organization was liquidated, and many of its members were killed or silenced.

«Плужани» висвітлювали сільське життя, урівноважуючи домінуючу індустріально-пролетарську спрямованість літератури та підтримуючи талановиту молодь із села. Водночас вони свідомо спрощували форму творів, підпорядковуючи їх ідеям «революційного просвітництва» та орієнтуючи на масового читача.

Проте в 1930-х роках почалися репресії. Організацію ліквідували, а багатьох її учасників знищили або змусили замовкнути.

3. Les Kurbas

Les Kurbas is a man who turned the idea of theater in Ukraine upside down. His «Berezil» became not just a stage, but a workshop of ideas, experiments, and new forms. Kurbas believed that theater should change people, not just entertain them. He combined the Ukrainian tradition with avant-garde European trends, creating a lively, dynamic space where the actor did not just perform, but lived.

Philosopher, director, innovator who bravely experimented and became the first Soviet artist to receive the Paris Theater Medal. But the Soviet authorities saw

his creativity as a threat. He was accused of Ukrainian nationalism and executed in the Sandarmokh tract.

«The theatre should be the same as society should be tomorrow»

4. Les Kurbas «Berezil» theater

Les Kurbas founded the «Berezil» theater in 1922, changing the Ukrainian stage forever. His experimental productions combined avant-garde techniques with deep meaning, opening up new horizons for theater. Kurbas sought to create a theater that not only entertained, but also made the audience think, shaping the audience's consciousness.

Kurbas broke the mold and introduced something on stage that the audience had never seen before: montage as a way of thinking, light as drama, rhythm, music, movement—everything worked to create a new theater.

A special role in this process was played by the dramatist Mykola Kulish, whose talent and vision became a perfect artistic union with Kurbas's directorial courage. It was at the «Berezil» that productions were born that are still studied today as examples of avant-garde art: «Narodnyi Malakhiy», «Maklena Hrasa», «Myna Mazailo».

«Berezil» did not just create performances. It created a new Ukrainian culture. Later, everything came to a halt due to repression, and Kurbas died in 1937, but what he managed to do in those few years is still considered a breakthrough.

Лесь Курбас заснував театр «Березіль» у 1922 році, змінивши українську сцену назавжди. Його експериментальні постановки поєднували авангардні техніки з глибоким змістом, відкриваючи нові горизонти для театрального мистецтва. Курбас прагнув створити театр, що не лише розважає, а й змушує задуматися, формуючи свідомість глядача.

Курбас ламав шаблони і впроваджував на сцені те, чого ще не бачили глядачі: монтаж як спосіб мислення, світло як драматургію, ритм, музику, рух — усе працювало на створення нового театру.

Особливу роль у цьому процесі відіграв драматург Микола Куліш, чий талант і бачення стали ідеальним художнім союзом із режисерською

смівлівістю Курбаса. Саме в «Березолі» народилися постановки, які й сьогодні вивчають як зразки авангардного мистецтва: «Народний Малахій», «Маклена Граса», «Мина Мазайло».

«Березіль» не просто створював вистави. Він творив нову українську культуру. Згодом усе згорнулось через репресії, сам Курбас загинув у 1937-му, але те, що він встиг зробити за ці кілька років — досі вважається проривом.

5. «Hart»

In 1923, the first Soviet Ukrainian literary organization, «Hart» was founded in Kharkiv. Its initiator and founder was Vasyl Ellan-Blakytnyi, a poet and publicist who brought together young writers of the new generation. They wanted to renew Ukrainian literature and make it the voice of a new era.

At the center of «Hart» ideology is the idea of a new man, a new life and literature, which should become a tool for educating the proletariat. Among the members: Volodymyr Sosiura, Vasyl Polishchuk, Maik Yohansen, Mykola Khvylyovyi, and Volodymyr Koriak. They created modern literature, experimented, and were not afraid to be radical.

The organization «Hart» existed until 1925. Due to internal contradictions and ideological differences, most of its members left the union, which eventually led to the actual collapse of the organization. Based on it, the «Free Academy of Proletarian Literature» — VAPLITE — was founded by Mykola Khvylovyyi together with like-minded writers.

У 1923 році в Харкові виникає перша радянська українська літературна організація — «Гарт». Ініціатором та засновником став Василь Еллан-Блакитний — поет і публіцист, навколо якого об'єдналися молоді літератори нового покоління. Які прагнули оновити українську літературу та зробити її голосом нової епохи.

У центрі ідеології «Гарту» — образ нової людини, нового життя і літератури, що має стати інструментом виховання пролетаріату. Серед членів: Володимир Сосюра, Василь Поліщук, Майк Йогансен, Микола Хвильовий,

Володимир Коряк. Вони творили сучасну літературу, експериментували, і не боялися бути радикальними.

Організація «Гарт» проіснувала до 1925 року. Через внутрішні суперечності та ідейні розбіжності, більшість її учасників вийшла зі складу спілки, що зрештою призвело до фактичного розпаду організації. На її основі постала «Вільна академія пролетарської літератури» — ВАПЛІТЕ, яку заснував Микола Хвильовий разом із однодумцями.

6. Vasyl Ellan-Blakytnyi

Vasyl Ellan-Blakytnyi. Writer and public and political activist. From his youth, he was interested in literature and public life, studied at the seminary and later at the Kyiv Commercial Institute.

He was the editor of the newspaper «Visti VUCVK», the initiator of the weekly supplement of the newspaper «Literature, Science, Art», as well as the magazines «Vsesvit», «Chervonyi Perets» and other periodicals. Ellan-Blakytnyi also initiated the creation of the literary organization «Hart» which brought together a group of young Ukrainian writers.

He worked in the style of revolutionary romanticism, combining symbolism with acute social themes. His collection «Hammer strokes and heartbeats» (Udary molota i sertsia) became a landmark for literature.

Since childhood, Vasyl suffered from a serious heart condition, which led to his untimely death in 1925. After his death, the poet's name disappeared from the literary space for a long time, and only after 1956 did his work begin to be gradually returned to readers.

Василь Еллан-Блакитний. письменник, громадсько-політичний діяч. Із юності цікавився літературою та громадським життям, навчався в духовній семінарії, а згодом у Київському комерційному інституті.

Редактор газети «Вісті ВУЦВК», ініціатор заснування щотижневого додатка газети «Література, наука, мистецтво», а також журналів «Всесвіт», «Червоний Перець» та інших періодичних видань. Еллан-Блакитний також був

ініціатором створення літературної організації «Гарт», яка об'єднала плеяду молодих українських письменників.

Він працював у стилі революційного романтизму, поєднуючи символізм із гострою соціальною тематикою. Його збірка «Удари молота і серця» стала знаковою для літератури.

Василь із дитинства страждав на серйозне захворювання серця, яке й призвело до його передчасної смерті у 1925 році. Після його смерті ім'я поета надовго зникло з літературного простору, і лише після 1956 року його творчість почали поступово повертати читачам.

7. Pavlo Tychyna

Pavlo Tychyna is one of the most famous Ukrainian poets of the XX century. His first collection, «Solar Clarinets» was published in 1918 and immediately made him a star of Ukrainian modernism. It combined symbolism, musicality, and deep lyricism, and Tychyna created a new language of Ukrainian poetry that was unusual and even revolutionary at the time.

In the 1930s, Tychyna moved to Kharkiv and settled in the «Slovo» House, where many Ukrainian writers lived. At first, he tried to keep his distance from politics, but with the onset of repression, he found himself under pressure from the Soviet authorities.

One of his poems, which he did not write for propaganda, «The Party Leads» was taken by the authorities and turned into an official ideological anthem. After that, Tychyna was considered a «traitor» because he did not oppose the use of his name and work in the interests of the regime.

Despite this, he was not a simple agitator. Many of his later texts were written on the edge between self-defense and censorship. Tychyna lived through a very difficult period, including the arrests and disappearances of his friends from the «Slovo» House, which could not not affect his future decisions. He survived a system that destroyed dozens of other artists and left behind a controversial but important legacy.

Павло Тичина — один із найвідоміших українських поетів ХХ століття. Його перша збірка «Сонячні кларнети» вийшла у 1918 році й одразу зробила його зіркою українського модернізму. У ній поєднувалися символізм, музикальність і глибокий ліризм — Тичина створив нову мову української поезії, яка була незвичною і навіть революційною на той час.

У 1930-х роках Тичина переїжджає до Харкова і поселяється в будинку «Слово», де жило багато українських письменників. Спочатку він намагався тримати дистанцію від політики, однак з початком репресій опинився під тиском радянської влади.

Один із його віршів, який він не писав для пропаганди, — «Партія веде» — був узятий владою та перетворений на офіційний ідеологічний гімн. Після цього Тичину почали вважати «зрадником», бо він не виступив проти використання свого імені й творчості в інтересах режиму.

Попри це, він не був простим агітатором. багато його пізніших текстів написані на межі між самозахистом і цензурою. Тичина пережив дуже складний період, зокрема бачив арешти й зникнення своїх друзів по будинку «Слово», що не могло не вплинути на його подальші рішення. Він вижив у системі, яка знищила десятки інших митців, і залишив після себе суперечливу, але важливу спадщину.

8. Volodymyr Sosiura

Volodymyr Sosiura was born on January 6, 1898, in the city of Debaltseve in the Donetsk region. His childhood was not easy: the family lived in poverty and moved often, but it was this environment that shaped his deep sensitivity to the world.

In his youth, Sosiura worked at a factory, then joined the army. First to the Ukrainian People's Republic army, then to the Red Army. His life was a constant internal struggle: between Ukraine and the Soviet system, between the lyrical poet and the demands of socialist realism.

He was an extremely talented author, he wrote a lot and sincerely, but he did not always have the right to say what he felt. For his works, Sosiura was persecuted

more than once: he was expelled from the party, publicly censured, and sometimes banned from publishing.

The blow after the publication of his poem «Love Ukraine» was especially painful: he was accused of «bourgeois nationalism» and this had tragic consequences for him as a person and an artist. Volodymyr Sosiura died in 1965 in Kyiv, leaving behind a huge creative heritage—tender, disturbing, lively, real.

Володимир Сосюра народився 6 січня 1898 року в місті Дебальцеве на Донеччині. Його дитинство було непростим: сім'я жила в бідності, часто переїжджала, але саме це середовище сформувало в ньому глибоку чутливість до світу.

У юності Сосюра працював на заводі, потім доєднався до війська. Спочатку до армії УНР, потім до Червоної армії. Його життя — це постійна внутрішня боротьба: між Україною і радянською системою, між ліричним поетом і вимогами соціалістичного реалізму.

Він був надзвичайно талановитим автором, писав багато й щиро, але не завжди мав право говорити те, що відчував. За свої твори Сосюра не раз зазнавав переслідувань: його виключали з партії, піддавали публічному осуду, а іноді й забороняли публікуватися.

Особливо болючим став удар після публікації вірша «Любіть Україну» — його звинуватили у «буржуазному націоналізмі», і це мало трагічні наслідки для нього як людини і митця. Помер Володимир Сосюра в 1965 році в Києві, залишивши по собі величезну творчу спадщину — ніжну, тривожну, живу, справжню.

9. The literary debate 1925-1928

The literary debate of 1925-1928 was a crucial stage in the formation of Ukrainian Soviet literature and cultural policy of the period. The debate raised important literary issues: whether or not Ukrainian culture and the nation should become full-fledged sovereign phenomena in the global context.

Mykola Khvylyovyi started the discussion in 1925 with his pamphlet «On »Satan in a Barrel» or Graphomaniacs, Speculators, and other «Enlighteners»»

published in the «Culture and Life» magazine. In this text, the author sharply criticized the activities of provincial writers, accusing them of a low artistic level and lack of creative search.

Khvylyovyi remained the central figure in the ensuing controversy, advocating the slogan «Away from Moscow!» and suggesting a focus on the achievements of Western European art. The discussion unfolded on the pages of periodicals, in public debates, manifestos, and open letters, gradually moving beyond purely aesthetic issues and becoming clearly political.

Its completion was marked by increased ideological control by the party and the gradual suppression of cultural pluralism, which was a harbinger of the repressive policies of the 1930s.

Літературна дискусія 1925–1928 років стала визначальним етапом у процесі формування української радянської літератури та культурної політики доби. Під час дискусії порушено важливі літературні проблеми: бути чи не бути українській культурі і нації повноцінними суверенними явищами у світовому контексті.

Розпочав дискусію у 1925 році Микола Хвильовий памфлетом «Про сатану в бочці», або графоманів, спекулянтів та інших «просвітян»», опублікованим на сторінках «Культури й побуту». У цьому тексті автор гостро розкритикував діяльність провінційних літераторів, звинувачуючи їх у низькому художньому рівні та відсутності творчого пошуку.

Центральною фігурою подальшої полеміки Хвильовий залишався й надалі, обстоюючи гасло «Геть від Москви!» та пропонуючи орієнтацію на здобутки західноєвропейського мистецтва. Дискусія розгорталася на сторінках періодичних видань, у публічних дебатах, маніфестах і відкритих листах, поступово виходячи за межі суто естетичних питань і набуваючи чітко політичного характеру.

Її завершення ознаменувалося посиленням ідеологічного контролю з боку партії та поступовим утиском культурного плюралізму, що стало передвісником репресивної політики 1930-х років.

10. Maik Yohansen

Maik Yohansen was a brilliant member of the Ukrainian cultural avant-garde of the 1920s and 1930s. He is a poet, translator, and dramatist. His texts are a play with words, rhythm, and form. Yohansen was one of the co-founders of VAPLITE, actively interacting with his fellow writers while maintaining his own recognizable style.

In Kharkiv, he lived in the famous «Slovo» House, a building that became a symbol of the rise and tragedy of the Ukrainian Renaissance. It was here that a whole generation of artists worked, which was later repressed by the Soviet government. In 1937, Maik Yohansen was arrested and executed. So were many of his friends.

Майк Йогансен — яскравий представник українського культурного авангарду 1920–1930-х років. Поет, перекладач, драматург. Його тексти — це гра зі словом, ритмом, формою. Йогансен був одним із співзасновників ВАПЛІТЕ, активно взаємодіяв із колегами по перу, водночас зберігаючи власний впізнаваний стиль.

У Харкові він мешкав у знаменитому будинку «Слово» — будівлі, що стала символом злету й трагедії українського відродження. Саме тут творило ціле покоління митців, яке згодом було репресоване радянською владою. У 1937 році Майка Йогансена заарештували й розстріляли. Як і багатьох його друзів.

АНОТАЦІЯ

Петрашевич В.Л. Двомовний інстаграм-проект про українські культурні організації 1920-30-х років та їхніх діячів: створення контенту та візуальної частини

Ключові слова: українські організації, культурна спадщина, репресії, цензура, соціальні мережі

Бакалаврська робота є комплексним дослідницьким проектом про забуті українські культурні організації 1920-30-х років і проливає світло на їхню роль у культурному та соціальному розвитку України. У центрі дослідження – двомовний Instagram-проект «erased.ua», який використовує креативний візуальний дизайн і ретельно підготовлений контент, щоб зробити історичних діячів та інституції цього періоду видимими в цифровому форматі.

На основі ретельного аналізу, що ґрунтується на інноваційному авторському проекті «erased.ua», досліджується, яким чином соціальні медіа можуть бути використані як платформа для культури пам'яті й історичної освіти. Це дослідження демонструє, в який спосіб історія може оповідатися у цифровому просторі, а також – як візуальна мова і сторітелінг впливають на сприйняття історичного контенту.

У центрі уваги – взаємодія між цифровою комунікацією, культурною пам'яттю та національною ідентичністю, яка показує, як колективне забуття може бути ретельно вивчене та переосмислене за допомогою цифрових проєктів. Поєднуючи дизайн, дослідження та медійну практику, робота створює внесок у сучасну дискусію про комунікацію історії в цифрову епоху.

Крім того, проєкт «erased.ua» є інноваційною цифровою платформою, яка переосмислює історичні наративи та робить їх доступними для широкої аудиторії завдяки двомовності. За допомогою візуального контенту, освітніх текстів і дослідженням, проєкт слугує динамічним простором для інтерактивної культури пам'яті та відкриває нові перспективи щодо ролі соціальних медіа в історичній освіті.

Отже, це дослідження робить важливий внесок у розуміння цифрової культури пам'яті та показує, як історичні теми можуть передаватись у сучасний та ефективний спосіб у соціальних мережах. Поєднання теоретичного аналізу та практичної реалізації через проєкт «erased.ua» створює імпульси для науки, медійної практики та культурної освіти в цифровому просторі.

ANNOTATION

Petrashevych V.L. The bilingual Instagram project about Ukrainian cultural organizations of the 1920s and 30s and their figures: creation of content and visuals

Keywords: Ukrainian organizations, cultural heritage, repression, censorship, social networks

The bachelor's thesis is a comprehensive research project about forgotten Ukrainian cultural organizations of the 1920s and 30s and sheds light on their role in the cultural and social development of Ukraine. At the center of the research is the bilingual Instagram project «erased.ua», which uses creative visual design and carefully crafted content to make historical figures and institutions of this period visible in a digital format.

Based on a thorough analysis and on the innovative author's project, erased.ua explores how social media can be used as a platform for memory culture and historical education. It shows how history is told in the digital space, how visual language and storytelling influence the perception of historical content.

It focuses on the interaction between digital communication, cultural memory, and national identity and shows how collective forgetting can be scrutinized and reimagined through digital projects. By combining design, research and media practice, the work contributes to the current debate on the communication of history in the digital age. In addition, the erased.ua project is an innovative digital platform

that reimagines historical narratives and makes them accessible to a wide audience through bilingualism. Through visual content, educational texts and research, the project serves as a dynamic space for an interactive culture of memory and opens up new perspectives on the role of social media in history education.

Thus, this study makes an important contribution to the understanding of digital memory culture and shows how historical topics can be transmitted in a modern and effective way on social media. The combination of theoretical analysis and practical implementation through the *erased.ua* project creates impulses for science, media practice, and cultural education in the digital space.